

SAULE
DU KART NEDLINE GAZIETA
— kastuoje ant meto —
\$2,50
LINKS MA WAŁANDA
Kraja wien kartu ant nede'os.
TURI 8-NIS PUSLAPIUS, KASZTUOJE
\$1,25 ant meto.
Kas ut "Saule" pimat zelmonis \$2,50 do pri-
moks 50 centu, arba ant kart \$3,00 tali gana.
"Saule" ir "Linkensa Walanda"
tr daowan pulku kalendari.
Ant borg ne dodame.

Doribeirmilaszirdingumas.

Apisaka moraliszka —

Tolesnis trakus.

Szwenczianie panele, jau
dabar pradeda wiskas iszeiaiz
kinet! Ar-gi tai ponas es iaje
pacze asaba? — Mano Diewel
kaip asz tankei apie tave pone
mislinau, primenu da saw pono
prawarde, wadinais tame źaikie
Admont, ne ar butau galejus
tiketis, jog ponas czion Pariziu-
je, in kur ir asz pribuwau ma-
no nelaimatingam padjeime!

Teip tai ant swioto aplin
kenibes wiska permanio, ir ma-
no prawarde dabar kitokia;
daugelis tokui, kurie kitados
buwo nužeminti, tebire maisza-
tis pakeli augztin, norint ne
norojo, asz esmiu wienas isz tu-
ju; juk ne esmiu baimus, ne uz
mierzau asz tavo geradejings-
ties, ka del manias ir del manisz
kiu padarei. Tu to ne gali saw
perstat, koki asz wakar ture
dabute Enriko no siuwimo ir
puole pre Magdukos szauka-
ma:

— O! asz tave pažinai! —
Tu esz to pati, ka mus alkanus
Wokietijo papencje, mus ra-
minai, tewui žaiduli apžiurejci,
wezjeui užmokejci ir mus ant
kelo aprupini!

Motine ir broleli Euge-
nai džiaugkites su manim jog
atsirado muso geradeika Mag-
duka!

— Ach teisib! — tu esz ta-
pati gera mergaiti! O kiek kar
ti mes tave minawojome su
jausla ir meile! O kaipe mums
troskome pamatite tave ka-
dai norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.
Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

Ir pradejo jiam pasakotie
apie nedoribe Egono, uszpnoli
mu Francuzu ir paemima gra-
fo. Dumontas klausis jossas ap-
sakimo su tikra jausla.

Matau asz, — kalbejo
Magduka baigdama sawo apsa-
kima, — matau, jog tavo pone
szirdis jausce musu nelaičia, ži-
nau, jog turi jausle szirdi ant
swetimi kentejimu. Juk ir
pats buwai nelaimatingu sweti-
moje žeme, nes wienok buwai
haimingesnujus manu ponst-
wa. Norint buwai toli no sawo
tewine, bet buwai walnu, nie
kas taw ne kludi sugrätz in sa-
wo szali, mano ponas-gi ira ne
waloje, ir gal tausiamse kalej-
me be saules szwiesos. Mano
tewineje ne buwai persekiotu,
o ties galwa mano ponos iszkial-
tu bile, kuri bili wałanda at-
skira galwa no stobrio.

— Ne buwai pats wienas, tu
rejai sawo pacze ir waikus ir
galejciu sejus pasikalberit ir su-
silinksim; mano-gi ponas issz-
pleszta no paczios ir waiku se
di dregnam ir smirdaneziam
kalejime, apleistas nuludias,
gal ir sawi smerti pasidarie;
ne wale ne pacze ne tarneitei
atankitei toje nelaimatingo, nie
kame ne prasižengius zmo-
gaus, kad norint isto pokal-
bet, nes žmonis su netikusiom
szirdim ne daleide.

Pone, pa-
siailekis mus! Tavo galibera ir
dideli, sunaudokis ant pakeli-
mo triju nelaimatingu. Mano po-
nus, tike man, niekame ne pra-
sikalo, tik tasai newidomas
spendze ant jiojo giwestas, ku-
ris usz apgawistekliosi nubaug-
tas; sawi sawiżewis tuom nes-
tersz, ipacze da pries Diewa
uszispelni gelbedamas nekaltai.
Pone, jog mes pries triu me-
tu matemes Angelberge ir wa-
kar stebuklingai suejome, tai
ne ira menkas daigta, tali wis-
kas per pati Diewa suredita, i-
dant butumei insigiu. Apweiz-
dos gelbejime tavo artimis.
Klausk walos Diewo, sugražin-
kie ne laimatinga wira, tewa ir
pona, del baisei susirupinosis
moteres, waikam ir tarneiteis!

Dumontas no graudumo ne
galejo susišait, teip sujudino
jin kaiba Magdukos ir tari:

Tavo ponas ne prauzo, ir
jagu turi tokia usztaritoja kaip
tu es! Galibutie twirta, jog
wiskius spasabes naudos, bet
tak bitu walna.

O! jagu teip, tai mano
ponas ne trukus bus luosu!

Per daug ne atsidawine-
kie ant manes, tu ne žinai kas-

riime turetie dalibas tame. Mag-
duk, pasakikie kame taw gal-
me prigelbet?

— Asz iez mano szalies nie
ko ne welinu, gana man už
jausla priemima; ka mano pon-
reikaufau ira juma žinoma.

Poni Klementina prizadejo
atankit grafine, idant jaje po-
zint ir isz jossos lūpu ižgirst, ko-
jog wiskia darisu, idant wiskais
persiminit. Magduk, ne az-
wienas taw esu dekingu, mano
pati ir walkai da nieko apie taw
ne žino, jog tu cion randies,
ejkje su manim o pamatis
kies bus džiaugsmo, kaip tave
pamatis. Ir tu ponis — tari in
gaspadine, — ejkje su mumim
drangia, o pamatis kaip mes
milime mitazsirdinga Magdu-
ka ir jog pamename apie jaje.

Biedna Magdute, — tari
Enriko, — kaip tai tui daug nu
kentei ant gał! — nes ir tawo
netaimingam grafini su wa-
keleis teipos-gil! — Biedni wa-
keleis, — kaipe su mumim
drangia, o pamatis kaip mes
milime mitazsirdinga Magdu-
ka ir jog pamename apie jaje.

— Sziat Diewo suredimas.
Tarp tuju sudžiu, ka ketino
sudit jossos pona, atsirado wie-
nas prietelis, kurio ne daleis
buaubast smerce ne kaltai. O
taip tai wiskas per Diewa pui-
kei sudawadins!

Kada sugrži nejo Magduka
su gaspadine Sanon, wiskios
miles painiojosi jossos gałwo-
je, o wiskas dekawojo Diewui usz-
tasis wasi geradejistes ir ta su
redima.

— Tai matai poni, — prakal-
bejo Magduka in gaspadine,
ar asz ne turejau teisibes, jog
neko piko mudwim nesistos.

— Ar ne geriau dariau, kaip
bowau Diewui atsidawus, negu
kaipe butau bijous?

— Tai teisib, — jog tuom tar
pu geriau padare, negu asz;

ar tu žinai, jog asz tosios die-

mos mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

Jau tai tikra teisib, jog kas
Diewui atsiduoda in apgloba,
tasai ne apsgauna!

Magduka teip greitai bego,
jog gaspadine ne spejo + juje
ejte; koñas atmins, ke ije
teip skubino, o tai del to, ka-

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Magduk, bukie twirta,
jog kaip mums Diewas prigel-
bejo gauties in tewine, teip ir
taw su tawo ponstwa prigel-
bates!

— O kad tai Diewas duotul!
ras jin neira nebagues.

Po trumpai wafandelei atsi-
lipe Dumontas:

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Magduka liks
pasakotie!

— Ira reika idant tu Mag-
duka dasižnotum, kaip mums
per tuos tris metus ejosi, no
nesimato.

— Zinoma taw kaip war-
gicname padjejime pribuwome
in Angelberge, kentejo ne ant
kuno, cze ubagiste, cze wargas
mano paczios ir waikelu faba-
mane rupino, rodos jog jau wi-
suo mano gwenime ne užmir-
suz, jau no tol ne busu teip
baiminga, kaip lig szol buwau.

— Butu ir mano noru, — ta-
ri Dumontas, — nes tas kaip
norint, na ir dabar Diewas
dawi sulauktos wafandos.

Magduk, tu turi tarp mus pasi-
lik, pafalkiekius mus už geriau
sius del sawes prietelus, o mu-
so namas tegul buna kaip tavo
ločnas!

— Teip, teip, Mag

